

PESMA NAD PESMAMA

GLAVA 1

Solomonova pesma nad pesmama.

1:2 Da me ho}e poljubiti poljupcem usta svojih! Jer je tvoja ljubav bolja od vina.

1:3 Mirisom su tvoja ulja prekrasna; ime ti je ulje razlito; zato te ljube devojke.

1:4 Vuci me, za tobom }emo tr~ati; uvede me car u lo`nicu svoju; radova}emo se i veseli}emo se tobom, spominja}emo ljubav tvoju vi{e nego vino; pravi ljube te.

1:5 Crna sam, ali sam lepa, k}eri jerusalimske, kao {atori kidarski, kao zavesi Solomonovi.

1:6 Ne gledajte me {to sam crna, jer me je sunce opalilo; sinovi matere moje rasrdi{i se na me postavi{e me da ~uvam vinograde, i ne ~uvah svog vinograda, koji ja imam.

1:7 Ka`i mi ti, kog ljubi du{a moja, gde pase{, gde planduje{? Jer za{to bih lutala me|u stadima drugova tvojih?

1:8 Ako ne zna{, najlep{a izme|u `ena, po|i tragom za stadom, i pasi jari}e svoje pokraj stanova pastirskih.

1:9 Ti si mi, draga moja, kao konji u kolima Fa-raonovim.

1:10 Obrazi su tvoji oki}eni grivnama, i grlo tvoje nizovima.

1:11 Na~ini}emo ti zlatne grivne sa {arama srebrnim.

1:12 Dok je car za stolom, nard moj pu{ta svoj miris.

1:13 Dragi mi je moj kita smirne, koja me|u dojkama mojim po~iva.

1:14 Dragi mi je moj grozd kiproz iz vinograda engadskih.

1:15 Lepa ti si, draga moja, lepa ti si! O~i su ti kao u golubice.

1:16 Lep ti si, dragi moj, i ljubak! I postelja na{a zeleni se.

1:17 Grede su nam u ku}ama kedrove, daske su nam jelove.

GLAVA 2

Ja sam ru`a saronka, ljiljan u dolu.

2:2 [ta je ljiljan me|u trnjem, to je draga moja me|u devojkama.

2:3 [ta je jabuka me|u drvetima {umskim, to je dragi moj me|u momcima; `eleh hlad njen, i sedoh, i rod je njen sladak grlu mom.

2:4 Uvede me u ku}u gde je gozba, a zastava mu je ljubav k meni.

2:5 Potkrepite me `banovima, pridr`ite me jabukama, jer sam bolna od ljubavi.

2:6 Leva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.

2:7 Zaklinjem vas, k}eri jerusalimske, srnama i ko{utama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dok joj ne bude volja.

2:8 Glas dragog mog; evo ga, ide ska~u}i preko gora, poskakuju}i preko humova.

2:9 Dragi je moj kao srna ili kao jelen~e; evo ga, stoji iza na{eg zida, gleda kroz prozor, viri kroz re{etku.

2:10 Progovori dragi moj i re~e mi: Ustani, draga moja, lepotice moja, i hodi.

2:11 Jer gle, zima pro|e, minu{e da`di, otido{e.

2:12 Cve}e se vidi po zemlji, do|e vreme peva-
nju, i glas grli~in ~uje se u na{oj zemlji.

2:13 Smokva je pustila zametke svoje, i loza vi-
nova ucvala miri{e. Ustani, draga moja, lepotice
moja, i hodi.

2:14 Golubice moja u raselinama kamenim, u
zaklonu vrletnom! Daj da vidim lice tvoje, daj da
~ujem glas tvoj; jer je glas tvoj sladak i lice tvoje
krasno.

2:15 Pohvatajte nam lisice, male lisice, {to kvare
vinograde, jer na{i vinogradi cvatu.

2:16 Moj je dragi moj, i ja sam njegova, on pase
me|u ljljanima.

2:17 Dok zahladi dan i senke otidu, vrati se, bu-
di kao srna, dragi moj, ili kao jelen~e po gorama
razdeljenim.

GLAVA 3

Na postelji svojoj no}u tra`ih onog koga ljubi
du{a moja, tra`ih ga, ali ga ne na|oh.

3:2 Sada }u ustati, pa idem po gradu, po trgovi-
ma i po ulicama tra`i}u onog koga ljubi du{a moja.
Tra`ih ga, ali ga ne na|oh.

3:3 Na|o{e me stra`ari, koji obilaze po gradu.
Videste li onog koga ljubi du{a moja?

3:4 Malo ih zaminuh, i na|oh onog koga ljubi
du{a moja; i uhvatih ga, i ne}u ga pustiti dokle ga
ne odvedem u ku}u matere svoje i u lo`nicu rodite-
ljke svoje.

3:5 Zaklinjem vas, k}eri jerusalimske, srnama i
ko{utama poljskim, ne budite ljubavi moje, ne bu-
dite je, dok joj ne bude volja.

3:6 Ko je ona {to ide gore iz pustinje kao stupo-
vi od dima, potka|ena smirnom i tamjanom i sva-
kojakim pra{kom apotekarskim?

3:7 Gle, odor Solomunov, a oko njega {ezdeset
junaka izme|u junaka Izrailjevih:

3:8 Svi imaju ma~eve, ve{ti su boju, u svakog je
ma~o bedru radi straha no}nog.

3:9 Odar je na~inio sebi car Solomun od drveta
livanskog;

3:10 Stupce mu je na~inio od srebra, uzglavlje
od zlata, nebo od skerleta, a iznutra nastro ljubavlju
za k}eri jerusalimske.

3:11 Izi|ite, k}eri sionske, i gledajte cara Solo-
muna pod vencem kojim ga mati njegova okiti na
dan svadbe njegove i na dan veselja srca njegovog.

GLAVA 4

Lepa ti si, draga moja, lep a ti si, o~i su ti kao u
golubice izme|u vitica tvojih; kosa ti je kao
stado koza koje se vide na gori Galadu;

4:2 Zubi su ti kao stado ovaca jednakih, kad
izlaze iz kupala, koje se sve blizne, a nijedne nema
jalove.

4:3 Usne su ti kao konac skerleta, a govor ti je
ljubak; kao kri{ka {ipka jagodice su tvoje izme|u
vitica tvojih;

4:4 Vrat ti je kao kula Davidova sazidana za
oru`je, gde vise hiljadama {titovi i svakojako oru`-
je juna~ko;

4:5 Dve su ti dojke kao dva laneta blizanca, koji
pasu me|u ljljanima.

4:6 Dok dan zahladi i senke otidu, i}i }u ka gori
smirnovoj i ka humu tamjanovom.

4:7 Sva si lepa draga moja, i nema nedostataka
na tebi.

4:8 Hodi sa mnom s Livana, nevesto, hodi sa
mnom s Livana, da gleda{s vrha amanskog, s vrha
senirskog i ermonskog, iz pe}ina lavovskih, s gora
risovskih.

4:9 Otela si mi srce, sestro moja nevesto, otela si
mi srce jednim okom svojim i jednim lan~i}em s
grla svog.

4:10 Lepa li je ljubav tvoja, sestro moja nevesto,
bolja je od vina ljubav tvoja, i miris ulja tvojih od
svih mirisnih stvari.

4:11 S usana tvojih kaplje sa}e, nevesto, pod je-
zikom ti je med i mleko, i miris je haljina tvojih
kao miris livanski.

4:12 Ti si kao vrt zatvoren, sestro moja nevesto,
izvor zatvoren, studenac zape~en.

4:13 Bilje je tvoje vo}njak od {ipaka s vo}em krasnim, od kipra i narda.

4:14 Od narda i {afrana, od i|irota i cimeta sa svakojakim drvljem za kad, od smirne i aloja i sa svakim prekrasnim mirisima.

4:15 Izvore vrtovima, studen~e vode `ive i koja te~e s Livana!

4:16 Ustani severe, i hodi ju`e, i duni po vrtu mom da kaplju mirisi njegovi; neka do|e dragi moj u vrt svoj, i jede krasno vo}e svoje.

GLAVA 5

Do|oh u vrt svoj, sestro moja nevesto, berem smirnu svoju i mirise svoje, jedem sa}e svoje i med svoj, pijem vino svoje i mleko svoje; jedite, prijatelji, pijte, i opijte se, mili moji!

5:2 Ja spavam, a srce je moje budno; eto glasa dragog mog, koji kuca: Otvori mi, sestro moja, draga moja, golubice moja, bezazlena moja; jer je glava moja puna rose i kosa moja no}nih kapi.

5:3 Svukla sam haljinu svoju, kako }u je obu}i? Oprala sam noge svoje, kako }u ih kaljati?

5:4 Dragi moj promoli ruku svoju kroz rupu, a {ta je u meni ustrepta od njega.

5:5 Ja ustah da otvorim dragom svom, a s ruku mojih prokapa smirna, i niz prste moje pote~e smirna na dr`ak od brave.

5:6 Otvorih dragom svom, ali dragog mog ne be}e, otide. Bijah izvan sebe kad on progovori. Tra`ih ga, ali ga ne na|oh; vikah ga, ali mi se ne odazva.

5:7 Na|o}e me stra`ari, koji obilaze po gradu, bi}e me, rani}e me, uze}e preves moj s mene stra`ari po zidovima.

5:8 Zaklinjem vas, k}eri jerusalimske, ako na|ete dragog mog, {ta }ete mu kazati? Da sam bolna od ljubavi.

5:9 [ta je tvoj dragi bolji od drugih dragih, o najlep{a me|u `enama? [ta je tvoj dragi bolji od drugih dragih, te nas tako zaklinje{?

5:10 Dragi je moj beo i rumen, zastavnik izme|u deset hiljada;

5:11 Glava mu je najbolje zlato, kosa mu je kudrava, crna kao gavran;

5:12 O~i su mu kao u goluba na potocima vodenim, mlekom umivene, i stoje u obilju;

5:13 Obrazi su mu kao lehe mirisnog bilja, kao cve}e mirisno; usne su mu kao ljiljan, s njih kaplje smirna `itka;

5:14 Na rukama su mu zlatni prsteni, na kojima su ukovani virili; trbuh mu je kao svetla slonova kost oblo`ena safirima.

5:15 Gnjatai su mu kao stupovi od mramora, uglavljeni na zlatnom podno`ju; stas mu je Livan, krasan kao kedri.

5:16 Usta su mu slatka i sav je ljubak. Takav je moj dragi, takav je moj mili, k}eri jerusalimske.

5:17 Kuda otide dragi tvoj, najlep{a me|u `enama? Kuda zama~e dragi tvoj, da ga tra`imo s tobom?

GLAVA 6

Dragi moj si|e u vrt svoj, k lehama mirisnog bilja, da pase po vrtovima i da bere ljiljane.

6:2 Ja sam dragog svog, i moj je dragi moj, koji pase me|u ljiljanima.

6:3 Lepa si, draga moja, kao Tersa, krasna si kao Jerusalem, stra{na kao vojska sa zastavama.

6:4 Odvрати o~i svoje od mene, jer me raspaljuju. Kosa ti je kao stado koza koje se vide na Galadu.

6:5 Zubi su ti kao stado ovaca kad izlaze iz kupala, koje se sve blizne, a nijedne nema jalove.

6:6 Jagodice su tvoje izme|u vitica tvojih kao kri{ka {ipka.

6:7 [ezdeset ima carica i osamdeset ino~a, i devojaka bez broja;

6:8 Ali je jedna golubica moja, bezazlena moja, jedinica u matere svoje, izabrana u roditeljke svoje. Vide}e je devojkice i nazva}e je bla`enom; i carice i ino~e hvali}e je.

6:9 Ko je ona {to se vidi kao zora, lepa kao mesec, ~ista kao sunce, stra{na kao vojska sa zastavama?

6:10 Si|oh u ora{je da vidim vo}e u dolu, da vidim cvate li vinova loza, pupe li {ipci.

6:11 Ne doznah ni{ta, a du{a me moja posadi na kola Aminadavova.

6:12 Vрати se, vrati se Sulamko, vrati se, vrati se, da te gledamo. [ta }ete gledati na Sulamci? Kao ~ete vojni~ke.

GLAVA 7

Kako su lepe noge tvoje u obu}i, k}eri kne`evska; sastavci su bedara tvojih kao grivne, delo ruku umetni~kih.

7:2 Pupak ti je kao ~a{a okrugla, koji nije nikad bez pi}a; trbuh ti je kao stog p{enice ogra|en ljiljanima;

7:3 Dve dojke tvoje kao dva blizanca srn~eta;

7:4 Vrat ti je kao kula od slonove kosti; o~i su ti kao jezera u Esevonu na vratima vatravimskim; nos ti je kao kula livanska koja gleda prema Damasku;

7:5 Glava je tvoja na tebi kao Karmil, i kosa na glavi tvojoj kao carska porfira u bore nabrana.

7:6 Kako si lepa i kako si ljupka, o ljubavi u milinama!

7:7 Uzrast ti je kao palma, i dojke kao grozdovi.

7:8 Rekoh: Pope}u se na palmu, dohvati}u grane njene; i bi}e dojke tvoje kao grozdovi na vinovoj lozi, i miris nosa tvog kao jabuke;

7:9 I grlo tvoje kao dobro vino, koje ide pravo dragom mom i ~ini da govore usne onih koji spavaju.

7:10 Ja sam dragog svog, i njega je `elja za mnom.

7:11 Hodi, dragi moj, da idemo u polje, da no}ujemo u selima.

7:12 Rani}emo u vinograde da vidimo cvate li vinova loza, zame}e li se gro`|e, cvatu li {ipci; onde }u ti dati ljubav svoju.

7:13 Mandragore pu{taju miris, i na vratima je na{im svakojako krasno vo}e, novo i staro, koje za te dohranih, dragi moj.

GLAVA 8

O da bi mi brat bio, da bi sao sise matere moje! Na{av{i te na polju poljubila bih te, i ne bih bila prekorna.

8:2 Povala bih te i dovela bih te u ku}u matere svoje; ti bi me u~io, a ja bih te pojila vinom mirisavim, sokom od {ipaka.

8:3 Leva je ruka njegova meni pod glavom, a desnom me grli.

8:4 Zaklinjem vas, k}eri jerusalimske, ne budite ljubavi moje, ne budite je, dokle joj ne bude volja.

8:5 Ko je ona {to ide gore od pustinje naslanjaju}i se na dragog svog? Pod jabukom probudih te, gde te rodi mati tvoja, gde te rodi roditeljka tvoja.

8:6 Metni me kao pe~at na srce svoje, kao pe~at na mi{icu svoju. Jer je ljubav jaka kao smrt, i ljubavna sumnja tvrda kao grob; `ar je njen kao `ar ognjen, plamen Bo`ji.

8:7 Mnoga voda ne mo`e ugasiti ljubavi, niti je reke potopiti. Da ko daje sve imanje doma svog za tu ljubav, osramotio bi se.

8:8 Imamo sestru malenu, koja jo{ nema dojaka. [ta }emo ~initi sa sestrom svojom kad bude re~o njoj?

8:9 Ako je zid, zagradi}emo na njemu dvor od srebra; ako li vrata, utvrdi}emo ih daskama kedrovim.

8:10 Ja sam zid i dojke su moje kao kule. Tada postah u o~ima njegovim kao ona koja na|e mir.

8:11 Vinograd ima{e Solomun u Valamonu; da-de vinograd ~uvarima da svaki donosi za rod njegov po hiljadu srebrnika.

8:12 Moj vinograd koji ja imam, preda mnom je. Neka tebi, Solomune, hiljada, i dve stotine onima koji ~uvaju rod njegov.

8:13 Koja nastava{ u vrtovima! Drugovi slu{aju glas tvoj, daj mi da ga ~ujem.

8:14 Br`e, dragi moj! I budi kao srna ili kao jelen~e na gorama mirisnim.